

opusdei.org

Carta del Prelat (desembre 2010)

Mons Xavier Echevarría
suggereix preparar el Nadal
buscant la gràcia en els
sagraments i llegint i meditant
sovint la Paraula de Déu.

28/12/2010

Estimats, que Jesús em guardi les
filles i els fills!

Amb immensa alegria recordo el goig
amb què sant Josepmaria repetia,
durant el temps d'Advent, les
paraules de la litúrgia: *Dominus*

prope est **[1]** . Esperava amb pressa i agraïment la solemnitat que commemora l'arribada del Salvador a la terra.

Hem començat aquestes setmanes, que ens ajuden a preparar-nos pel Nadal i les altres festes al voltant del naixement del Senyor. Penso que ens vindran a la ment les paraules del profeta Isaïes, que són recollides en la Missa del primer diumenge: *en els darrers temps, la muntanya del temple del Senyor s'alçarà ferma sobre els cims de les muntanyes, dominarà per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran* **[2]** . I ens rendirem davant la bondat del Cel, en veure com s'acomplí aquesta profecia quan el Verb diví va prendre carn en el si virginal de Maria Santíssima per obra de l'Esperit Sant. Amb l'encarnació redemptora, i especialment pel misteri pasqual de la mort i resurrecció, el Senyor ha portat la pau a la terra, com van

anunciar els àngels en el primer Nadal. Encara que aquesta pau no es manifesti encara plenament -perquè el disseny diví preveu que només al final dels temps *Déu serà tot en tots [3]* -, ja ha fet desaparèixer el mur que s'alçava entre els homes i Déu, a causa del pecat original i dels nostres pecats personals [4] . A més, Jesucrist vol que els cristians col laborem diàriament en la implantació de la seva pau en els cors, arribant fins l'últim racó de la societat.

El Papa comentava, fa alguns anys, que «els Pares de l'Església, en la seva traducció grega de l'Antic Testament, van usar unes paraules del profeta Isaïes que també cita Pau per mostrar com els nous camins de Déu van ser preanunciats ja en l'Antic Testament. Hom hi llegia: "*Déu ha complert la seva paraula i l'ha abreuïat* " (Is 10, 23, Rm 9, 28) (...). El Fill mateix és la Paraula, el Logos, la Paraula eterna s'ha fet petita, tan

petita com per estar en un pessebre. S'ha fet nen perquè la Paraula estigui al nostre abast [5] . I afegeix el Sant Pare, en la seva recent Exhortació apostòlica: ara, la Paraula no només es pot sentir, no només té una veu, sinó que té un rostre que podem veure: Jesús de Natzaret» [6] .

Prosseguim, doncs, amb seguretat i gran goig, el nostre camí cristià. « ***El Nadal ens recorda que el Senyor és el principi i la fi i el centre de la creació: a l principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu (Jn 1, 1). És Crist, filles i fills meus, qui atrau totes les criatures: Per ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense ell (Jn 1, 3). I en encarnar-se, venint a viure entre nosaltres (cf. Jn 1, 14), ens ha demostrat que no som a la vida per cercar una felicitat temporal, passatgera. Hi som per assolir la benaurança eterna, seguint les***

seves petjades. I això només ho aconseguirem aprenent d'Ell » [7] .

Hem estat revestits de Crist en el Baptisme. Per conformar-nos més i més a Ell, el Senyor ens ha deixat els altres sacraments, especialment la Penitència i l'Eucaristia. Rebent-los amb freqüència i amb les disposicions degudes, la nostra semblança amb Jesús es reforça, ens fem millors fills de Déu. L'Esperit Sant realitza aquesta tasca en les ànimes, comptant amb la nostra col.laboració personal. I part d'aquesta col.laboració es concreta en llegir assíduament la Paraula de Déu, que és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos; discerneix les intencions i els pensaments del cor [8] . Per això el consell del nostre Pare: « ***Hem de reproduir, en la nostra, la vida de Crist, coneixent Crist: a força de***

llegir la Sagrada Escriptura i de meditar-la, a força de fer oració » [9] . Afanyem-nos, en les pròximes festes, per « ***entendre les lliçons que Jesús ens dóna, ja des de la Infantesa, des que ha acabat de néixer, des que els seus ulls es van obrir a aquesta beneïda terra dels homes »*** [10] . Ponderem amb freqüència: amb quin afany de santedat m'acosto a les fonts de la gràcia? Cerco la manera de ser puntual a la recepció dels sagraments, volent adquirir la neteja d'ànima i el to sobrenatural que Déu espera de mi?

La recent Exhortació apostòlica del Sant Pare, *Verbum Domini* , destaca la importància de la Sagrada Escriptura en la vida i la missió de l'Església, i en l'existència personal de cada cristià. Benet XVI hi recorda als estudiosos de la Sagrada Escriptura, i a tots, una afirmació fonamental: « **El lloc originari de la interpretació**

escripturística és la vida de l'Església » [11] . Només en el si de l'Església, en continuïtat amb la Tradició viva i sota la guia del Magisteri instituït per Crist, hom pot entendre adequadament allò que l'Esperit Sant va voler comunicar-nos per a la nostra salvació, per mitjà dels escriptors inspirats, servint-se de paraules humanes . És a dir, únicament en la fe i des de la fe és possible comprendre amb profunditat i exactitud, sense perill d'errar, allò que Déu ens ha revelat amb vista a la nostra participació en la mateixa vida divina. Per fer una bona exègesi cal l'estudi científic de la Sagrada Escripura, però igualment necessària -i en major grau- és la plena identificació amb la fe proposada pel Magisteri de l'Església. Per això, **« una autèntica interpretació de la Bíblia ha de concordar sempre harmònicament amb la fe de l'Església catòlica » [12] .**

Per comprendre bé la Paraula de Déu, a més d'avivar la fe, esforcem-nos per llegir i meditar la Bíblia en el clima espiritual en què va ser escrita. Per això resulta necessari que, en repassar amb deteniment l'Evangelí i els altres llibres inspirats, fomentem una actitud personal d'escolta. La Sagrada Escriptura, sobretot quan és proclamada en el si de la celebració litúrgica, cobra sempre actualitat, transmet la novetat de les coses de Déu a la persona concreta que la sent amb atenció i desitja d'assimilar-la. Les seves paraules, com escriu sant Josepmaria, són « ***llums del Paràclit, que parla amb veus humanes per tal que la nostra intel·ligència sàpiga i contempli, perquè la voluntat s'enrobusteixi i l'acció s'acompleixi. Perquè som un sol poble que confessa una sola fe, un Credo; un poble congregat en la unitat del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant*** » [13] .

De manera anàloga, també en la lectura personal de la Bíblia - sobretot, de l'Evangeli- ressona la veu de Déu, que hem d'esforçar-nos per aplicar a la nostra situació concreta. Si ens afanyem per posar l'atenció - una atenció filial- en la lectura dels textos sagrats, aquesta activitat esdevindrà veritablement oració. «

Quan obris el Sant Evangeli - escrigué el nostre Pare-, pensa que el que s'hi narra -obres i dites de Crist- no solament has de saber-ho, sinó que has de viure-ho. Tot, cada punt relatat, s'ha recollit, detall a detall, a fi que ho encarnis en les circumstàncies concretes de la teva existència. »-El Senyor ens ha cridat als catòlics per tal que el seguim de la vora i, en aquell Text Sant, trobes la Vida de Jesús; però, a més, hi has de trobar la teva pròpia vida. »Aprendràs a preguntar tu també, com l'Apòstol, ple d'amor:" Senyor, què vols que jo faci?..." - La Voluntat de Déu!,

sents en la teva ànima de manera terminant. »Doncs, agafa l'Evangelí cada dia, i llegeix-lo i viu-lo com a norma concreta. -Així han procedit els sants » [14] .

En el document que he recordat, Benet XVI dedica diversos paràgrafs a exposar com les vides dels sants ofereixen una gran ajuda per penetrar amb més profunditat en el sentit de l'Escriptura. Sant Gregori el Gran -el Papa ho recull en l'Exhortació apostòlica- va assegurar que « *viva lectio est vita bonorum* » [15] , que la vida dels sants és una lliçó molt viva, molt fonda. « **La interpretació més profunda de l'Escriptura prové precisament dels que s'han deixat plasmar per la Paraula de Déu a través de l'escolta, la lectura i la meditació assídua (...). No és una casualitat - prossegueix el Sant Pare - que les grans espiritualitats que han marcat la història de l'Església**

hagin sorgit d'una explícita referència a l'Escriptura » [16] .

Després d'afirmar que « **cada sant és com un raig de llum que surt de la Paraula de Déu » [17]** , el Sant Pare esmenta a diversos sants i santes que han aportat llums noves, tretes de l'Evangeli, a la vida de l'Església , i mostra com un d'aquests raigs es manifesta « **en sant Josepmaria Escrivà i la seva predicació sobre la crida universal a la santedat » [18]** . Aquestes paraules ens han omplert -com és natural- de molta alegria, alhora que ens porten a l'ànima una crida al nostre sentit de responsabilitat, per treure més profit dels ensenyaments del nostre Pare i difondre'n més encara el missatge, estimant així més Déu i l'Església.

Seguim, doncs, les repetides invitacions de sant Josepmaria a servir-nos amb freqüència dels textos de la Bíblia per nodrir les

estones de pregària i contemplar les escenes de la vida de Crist, ficant-nos en l'Evangelí « **com un personatge més** ». Els textos litúrgics de la Missa, tant en l'Advent com en el Nadal, ens impulsaran fortament a créixer en familiaritat amb la Paraula de Déu i augmentar la nostra intimitat amb Jesús, Maria i Josep. Entrem amb decisió en les seves vides acompanyant els tres de tot cor.

« **Tota la vida del Senyor m'enamora** », va escriure el nostre Pare. « **Tinc, a més a més, una debilitat particular pels seus trenta anys d'existència oculta a Betlem, a Egipte i a Natzaret. Aquest temps -llarg- del qual, a l'Evangelí, amb prou feines se'n parla, ens apareix desproveït de significat propi als ulls de qui el considera amb superficialitat. I, això no obstant, sempre he sostingut que aquest silenci sobre la biografia del Mestre és ben**

*eloqüent i enclou lliçons de
meravella per als cristians. Van
ésser uns anys intensos de treball i
d'oració, durant els quals
Jesucrist va menar una vida
corrent -com la nostra, si així ho
volem-, divina i humana alhora;
en aquell taller d'artesa, senzill i
ignorat, com després davant la
multitud, tot ho acomplí a la
perfecció » [19] .*

Un consell m'agradaria suggerir, amb ocasió d'aquestes paraules del Papa sobre sant Josepmaria: augmenteu - augmentem tots- l'afany de conèixer a fons els comentaris del nostre Pare a la Sagrada Escripura. Aprendrem així a moure'ns amb més facilitat al mar profund de la Revelació, i sabrem descobrir també el sentit espiritual que s'amaga en les paraules del text sagrat: allò que l'Esperit Sant vol transmetre'ns, aquí i ara, a cadascuna i a cadascun de nosaltres. Amb aquesta perspectiva

us convido a rellegir un punt de Forja: « *Aqua multæ non potuerunt extinguere caritatem!! -la turbulència de les aigües no va poder extingir el foc de la caritat. - T'ofereixo dues interpretacions d'aquestes paraules de l'Escriptura Santa. -Una, que la munió dels teus pecats passats- a tu, que estàs ben penedit- no t'apartarà de l'Amor del nostre Déu; i una altra, que les aigües de la incomprensió, de les contradiccions, que potser pateixis, no hauran interrompre la teva labor apostòlica » [20] .*

Fa poc vaig fer un viatge ràpid a Fàtima i a Santiago de Compostela, seguint les petjades del nostre Fundador. Sabeu que el Santuari de Fàtima l'atreia especialment; com us he comentat altres vegades, sant Josepmaria va acudir-hi amb freqüència per confiar a la Mare de Déu les seves intencions, convençut

que l'oració de Maria és sempre atesa pel Senyor. També vaig anar a Santiago de Compostela, recordant la peregrinació del nostre Fundador al sepulcre de l'Apòstol, el 1938, que també va ser un any jubilar, i unint-me a l'oració de Benet XVI en aquest lloc, pocs dies abans. Als dos llocs m'he sentit recolzat per tots -com vaig demanar, abans de sortir, a les vostres germanes i als vostres germans de Roma-, perquè el Senyor ens concedeixi tot allò que li demanem. Vaig pregar per l'Església, pel Papa, pels fidels -cada dona, cada home- de l'Opus Dei. Anem sempre a Jesús per mitjà de Maria, amb fe i perseverança, en una pregària d'unitat amb l'Església i amb la humanitat sencera.

Amb tot afecte, us beneeix

vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 de desembre de 2010

.....

[1] Missal Romà, diumenge III
d'Advent, Antífona d'entrada (*Fl* 4, 5)

[2] Missal Romà, diumenge I
d'Advent, Primera lectura (A) (*Is* 2, 2)

[3] 1 Cor 15, 28

[4] Cf *Ef* 2, 14

[5] Benet XVI, Homilia en la Missa de
Nadal, 24-XII-2006

[6] Benet XVI, Exhort. apost. *Verbum
Domini* , 30-IX-2010, n. 12

[7] Sant Josepmaria Escrivà, Notes
d'una meditació, 25-XII-1972

[8] Hb 4, 12

[9] Sant Josepmaria Escrivà, *És Crist
que passa* , n. 14

[10] Ibid

[11] Benet XVI, Exhort. apost. *Verbum Domini* , 30-IX-2010, n. 29

[12] Ibid., N. 30

[13] Sant Josepmaria Escrivà, *És Crist que passa* , n. 89; citant a sant Cebrià, De dominica oratione, 23 (PL 4, 553)

[14] Sant Josepmaria Escrivà, *Forja* , n. 754

[15] Sant Gregori el Gran, *Moralia in Job* XXIV, 8, 16 (PL 76, 295)

[16] Benet XVI, Exhort. apost. *Verbum Domini* , 30-IX-2010, n. 48

[17] Ibid

[18] Ibid

[19] Sant Josepmaria Escrivà, *Amics de Déu* , n. 56

[20] Sant Josepmaria Escrivà, *Forja* , n. 655

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca/article/carta-del-prelat-desembre-2010/)
opusdei.org/ca/article/carta-del-prelat-
desembre-2010/ (27/02/2026)